

Spis treści

Rozdział 2. Wymagania edytorskie	2
2.1. Wymagania ogólne	2
2.2. Tytuły rozdziałów i podrozdziałów	2
2.3. Rysunki, tabele i wzory	3
2.3.1. Rysunki	3
2.3.2. Tabele	4
2.3.3. Wzory	4
2.4. Odsyłacze	5
2.5. Materiały źródłowe	5
2.6. Spisy i dodatki.	5
Literatura	6
Spis rysunków	6
Spis tabel	6

spis treści wygenerowany
automatycznie

odsyłacz do tytułu
rozdziału

numer strony generowany
automatycznie

Rozdział 2. Wymagania edytorskie

Niniejszy rozdział zawiera wymagania edytorsko-redakcyjne, jakie powinna spełniać inżynierska praca dyplomowa. Napisany został w formie, która dokładnie odpowiada tym wymaganiom.

2.1. Wymagania ogólne

Pracę piszemy na białym papierze formatu A4, jednostronnie, czcionką czarną (w tekście nie używamy kolorów) o rozmiarze 12 pkt. stosując odstęp 1.5 wiersza. Zalecany krój czcionki to *Times New Roman* lub *Arial* – jednolity dla całej pracy. Ustawiamy następujące marginesy: lewy – 3.5 cm, górny i dolny po 2.5 cm oraz prawy – 2 cm. Każdy akapit rozpoczynamy wcięciem 0.7 cm, a tekst równamy do lewego i prawego marginesu.

Pracę należy pisać od początku do końca strony. Starajmy się unikać wszelkich pustych miejsc na stronie.

Strony pracy numerujemy w sposób ciągły umieszczając numer strony na dole (pośrodku lub z prawej strony). Można numer umieścić w dodanym nagłówku, w którym – oprócz numeru po prawej stronie – warto także umieścić tytuł aktualnego rozdziału. Nie stawiamy numeru na stronie tytułowej (choć uwzględniamy ją w numeracji) oraz jeśli stosujemy nagłówek, to nie umieszczamy go na pierwszych stronach rozdziałów (ale je liczymy).

2.2. Tytuły rozdziałów i podrozdziałów

Każdy główny rozdział rozpoczynamy od nowej strony. Tytuł rozdziału umieszczamy 120 pkt. (ok. 7 cm) od brzegu górnego marginesu. Piszemy go czcionką wytłuszczoną

(tzw. bold) o rozmiarze 18 pkt. Po tytule dajemy odstęp 24 pkt. i rozpoczynamy pisanie treści rozdziału.

Odpowiednie rozmiary i odległości dla tytułów podrozdziałów są następujące:

1. Podrozdział I rzędu: czcionka wytłuszczona o rozmiarze 16 pkt., odstępy przed i po tytule – 18 pkt.
2. Podrozdział II rzędu: czcionka wytłuszczona o rozmiarze 14 pkt., odstępy przed i po tytule – 18 pkt.

Należy unikać stosowania podrozdziałów rzędu niższego niż II. Tytuły wszystkich rozdziałów i podrozdziałów równamy do lewego marginesu.

2.3. Rysunki, tabele i wzory

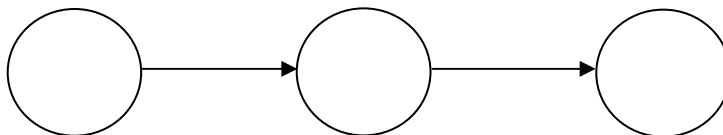
Praca, oprócz zwykłego tekstu, może zawierać rysunki, tabele i wzory matematyczne. Wszystkie rysunki oraz tabele umieszczone w pracy należy podpisać, tzn. w zwięzły sposób określić treść rysunku lub zawartość tabeli. Do podpisów stosujemy czcionkę o rozmiarze 11 pkt. Ponadto, rysunki, tabele oraz wzory należy ponumerować. Numerujemy rysunki (tabele i wzory) kolejno dla całej pracy, albo też oddzielnie w poszczególnych rozdziałach. W drugim przypadku numer zawiera dwie liczby – pierwsza to numer rozdziału, druga zaś to kolejny numer rysunku (tabeli, wzoru) w rozdziale. Sposób numerowania wyjaśniają przytoczone dalej przykłady.

2.3.1. Rysunki

Pod pojęciem rysunku rozumiemy każdą graficzną formę prezentacji informacji. Tak więc, rysunkiem będzie np. fotografia, schemat blokowy, wykres, plan lub tzw. zrzut ekranu. Przykład rysunku z podpisem i numerem przedstawiono **niżej**.

etykieta i numer
rysunku

odsyłacz do
rysunku

Rysunek 2-1 Schemat blokowy algorytmu szukania przypadkowego

Rysunek oraz podpis centrujemy. Pamiętajmy o zachowaniu pewnej odległości rysunku od tekstu (zalecane po 18 pkt. od góry i od dołu).

2.3.2. Tabele

W odróżnieniu od rysunków, podpis i numer tabeli umieszczamy nad nią. Również tutaj tabelę i podpis centrujemy i zachowujemy odstęp od tekstu (po 18 pkt. przed i po tabeli). Tekst wewnątrz tabeli piszemy czcionką o rozmiarze 11 pkt.

Tabela 2-1 Rozmiary elementów w formułach matematycznych

etykieta i numer tabeli

L.p.	Element	Rozmiar
1.	Normalny (podstawowy)	12 pkt.
2.	Indeks	10 pkt.
3.	Symbol	16 pkt.
4.	Podsymbol	12 pkt.

odsyłacz do tabeli

2.3.3. Wzory

Do pisania wzorów używamy edytora formuł matematycznych (w MS Word nazywa się on MS Equation). **Tabela 2-1** zawiera wielkości podstawowych elementów wzoru, które wcześniej należy ustawić. Wzór centrujemy, natomiast jego numer w nawiasach okrągłych równamy do prawej strony. Pamiętajmy, że wzory są fragmentami zdań, w których występują, dlatego również do nich odnoszą się zasady interpunkcji. Tak więc, po wzorze stawiamy kropkę, jeśli kończy on zdanie lub – w zależności od kontekstu – inny znak interpunkcji. Dla przykładu, wzór Bayesa dany jest następującą formułą:

$$p_j(x) = \frac{p_j f_j(x)}{\sum_{j=1}^n p_j f_j(x)}$$

etykieta i numer wzoru

(2-1)

gdzie p_j jest prawdopodobieństwem a priori, a funkcja gęstości $f_j(x)$ spełnia warunek

$$\int_X f_j(x) dx = 1 \quad \text{dla } j=1,2,\dots,n$$

(2-2)

tabelka o dwóch kolumnach. W lewej jest wzór, w prawej jest podpis wzoru. Krawędzie tabelki powinny być niewidoczne

cały podpis wzoru składa się z etykiety, numeru i tekstu.
etykieta: „(”
numer: „2-2”
tekst: „)”

2.4. Odsyłacze

odsyłacz do numeru
rysunku

odsyłacz do numeru
rozdziału

W tekście pracy często występuje potrzeba robienia odsyłaczy do innych rozdziałów, rysunków, tabel i wzorów. W rozdziale 2.3 opisano sposób umieszczania podpisów rysunków i tabel. Rysunek 2-1 ilustruje powyższe zalecenia. W tym rozdziale pokazano poprawny sposób umieszczania odsyłaczy do rysunków. Poprzedni podrozdział zawierał odsyłacz do tabeli. Odsyłacze do rysunków lub tabel umieszczonych w bezpośrednim sąsiedztwie można robić również w formie opisowej za pomocą słów niżej lub wyżej (zobacz podrozdział 2.3.1).

Odsyłacze do wzorów należy robić poprzez umieszczenie numeru wzoru w nawiasach okrągłych. Wzór (2-2) przedstawia warunek, który spełnia funkcja gęstości zapisana wzorem (2-1).

2.5. Materiały źródłowe

odsyłacz do numeru
wzoru

W ostatnim rozdziale pracy zatytułowanym „Literatura” (tego rozdziału nie numerujemy) umieszczamy wykaz cytowanej literatury w kolejności alfabetycznej. Każdą pozycję numerujemy i opisujemy zgodnie z wymogami bibliograficznymi. Właściwy opis ujęty jest w trzech poniższych przykładach, odpowiednio dla książki [1], artykułu w czasopiśmie [2] i dla rozdziału w pracy zbiorowej [3].

W tekście pracy odwołujemy się do literatury przytaczając numer pozycji w nawiasach kwadratowych. Pamiętajmy, że każda pozycja umieszczona w spisie literatury musi mieć odwołanie w tekście pracy.

2.6. Spisy i dodatki.

odsyłacz do
bibliografii

Na początku pracy zwykle umieszcza się spis treści, w którym wymienia się wszystkie tytuły rozdziałów i podrozdziałów. Przy każdej pozycji umieszcza się numer strony poprzedzony znakami wiodącymi w postaci linii kropkowanej. Na końcu pracy często umieszcza się również spis rysunków, spis tabel oraz inne dodatki, np. listingi kodu źródłowego programów komputerowych.

Literatura

- [1] Antonowicz W., Wstęp do sieci komputerowych, Oficyna Wydawnicza NOVA, Warszawa 1998.
- [2] Kaszuba S., Lasik K., Nowe możliwości karty Millennium 2000, PC Kurier, nr 3/2001, str. 123-128.
- [3] Michułka R., Algorytmy genetyczne, [w:] Metody sztucznej inteligencji, Koch J. [red.], Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 1996.

bibliografia zapisana jako lista numerowana

Spis rysunków

Rysunek 2-1 Schemat blokowy algorytmu szukania przypadkowego 3

Spis tabel

Tabela 2-1 Rozmiary elementów w formułach matematycznych 4

spis tabel
wygenerowany
automatycznie

spis rysunków
wygenerowany
automatycznie